

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 841/2021
07.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића, Невенке Важић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Живорада Кораћевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К број 673/19 од 03.09.2020. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 26/21 од 10.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 07.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Крагујевцу К број 673/19 од 03.09.2020. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 26/21 од 10.02.2021. године, тако што Врховни касациони суд :

-окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, на основу чл. 1, 2, 4, 5, 22, 42, 43, 45. ст. 5. и 6 и 54. КЗ осуђује на казну затвора у трајању од 6 месеци, коју ће окривљени издржавати на тај начин што не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, уз примену електронског надзора, а уколико окривљени једном у трајању од преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора,

-а на основу одредбе члана 422. тачка 3) ЗКП у односу на окривљеног АА

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

Да је дана 25.01.2015. године у Крагујевцу, у улици ..., као возач моторног возила, оставио без помоћи лице, чију је повреду тим возилом проузроковао, при чему је могао да схвати значај свога дела и управља својим поступцима, на тај начин што је као возач путничког моторног возила „...“, регистарске ознаке ..., оставио без помоћи оштећеног ББ из ..., чију је повреду тим возилом проузроковао, при чему је могао да

схвати значај свога дела и могао да управља својим поступцима, а био је свестан да је његово дело забрањено

-чиме би извршио кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ,

-док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К бр. 673/19 од 03.09.2020. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 26/21 од 10.02.2021. године **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен, па у преосталом делу правноснажне пресуде остају неизмењене.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К број 673/19 од 03.09.2020. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које су му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци, и због извршења кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ, за које су му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца, па је окривљени АА осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 7 месеци, која ће се према окривљеном извршити у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, при чему не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Наведеном пресудом на основу члана 297. став 5. КЗ у вези са чланом 86. КЗ окривљеном АА изречена је мера безбедности забране управљањем моторним возилом „Б“ категорије, у трајању од 1 године рачунајући од дана правноснажности пресуде.

На основу одредбе члана 258. став 4. ЗКП, наведеном пресудом оштећени ББ је упућен да имовинскоправни захтев може да остварује у парничном поступку.

Наведеном пресудом на основу члана 264. у вези члана 261. ЗКП, окривљени АА је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и да суду плати износ од 5.000,00 динара на име паушала, а Основном јавном тужилашву у Крагујевцу износ од 66.234,41 динар, на име средстава унапред исплаћених из буџета тужилаштва, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, и одређено да ће се о висини осталих трошкова кривичног поступка, одлучити посебним решењем, сходно члану 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 26/21 од 10.02.2021. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Крагујевцу К број 673/19 од 03.09.2020. године потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Живорад Кораћевић, због

битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење, с тим да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем-судијом појединцем, а да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

У седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је у односу на кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ, за које је окривљени правноснажно оглашен кривим, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења пре доношења другостепене пресуде.

Одредбом члана 296. став 1. ЗКП, прописано је да возач моторног возила или другог превозног средства који остави без помоћи лице које је тим превозним средством повређено или чију је повреду тим средством проузроковао казниће се новчаном казном или затвором до три године.

Чланом 103. тачка 5. КЗ прописано је да ако у овом законнику није другачије одређено, кривично гоњење не може се предузети када протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године.

Одредбом члана 104. став 6. КЗ прописано је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када је протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Из изреке првостепене пресуде којом је окривљени АА оглашен кривим, произлази да је кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ извршено дана 25.01.2015. године, па је, имајући у виду запрећену казну за ово кривично дело (новчана казна или затвор до 3 године), као и одредбу члана 103. тачка 5) и члана 104. став 6. КЗ, апсолутна застарелост кривичног гоњења у односу на ово кривично дело наступила дана 25.01.2021. године.

Другостепена пресуда у овом кривичном поступку-пресуда Вишег суда у Крагујевцу Кж1 26/21 од 10.02.2021. године, донета је након наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења за кривично дело непружање помоћи лицу повређеном

у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ, за које је окривљени АА правноснажно оглашен кривим (застарелост је наступила дана 25.01.2021. године), а како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца овог окривљеног указује.

Из наведеног разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 422. тачка 3) ЗКП у односу на окривљеног АА одбио оптужбу да је извршио кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ.

Имајући у виду овакву процесну ситуацију, Врховни касациони суд је преиначио побијане пресуде у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеног АА због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, узимајући као правилно утврђене и оцењене олакшавајуће околности на страни окривљеног-да је окривљени отац двоје малолетне деце, раније неосуђиван, да се оштећени није придружио кривичном гоњењу, као и да отежавајућих околности није било, окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 6 месеци и одредио да ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, при чему не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у заводу за извршење казне затвора. По налажењу Врховног касационог суда овако одмерена казна окривљеном АА је сразмерна тежини и друштвеној опасности извршеног кривичног дела и степену кривице окривљеног, и као таква нужна и довољна за остваривање сврхе кажњавања из члана 42. КЗ.

По налажењу Врховног касационог суда, наводима захтева за заштиту законитости окривљеног АА, у делу који се односи на кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, заправо се указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, који у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом прописане разлоге због којих је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је захтев у том делу, од стране овог суда, оцењен као недозвољен.

Врховни касациони суд је нашао да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА недозвољен и у делу у коме је поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер захтев не садржи образложење наведених повреда закона.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 487. став 2. тачка 1) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

За тачност отправка

5

Управитель писарнице
Марина Антоний